

YLEISOHJE YSTÄVYYSSEURAKUNTATOIMINTAA VARTEN

(Hyväksytty kirkon ulkoasiain neuvoston kokouksessa 25.5.2000)

Ohje koskee Suomen evankelis-luterilaisen kirkon ystävyysseurakuntasuhteita niiden kirkkojen seurakuntien kanssa, joiden kanssa kirkollamme on hyväksytty sopimus yhteistyöstä. Ohjetta suositellaan käytettäväksi soveltuvin osin myös muissa seurakuntien, rovastikuntien ja hiippakuntien ystävyys- ja kumppanuussuhteissa.

1. Ystävyysseurakuntatoiminnalla tarkoitetaan tässä yhteydessä kahden eri kirkon itsenäisten seurakuntien välistä suhdetta, johon molemmat seurakunnat ovat päätöksin sitoutuneet.

2. Ystävyysseurakuntatoiminnan tarkoituksena on edistää kirkkojen, seurakuntien ja niiden jäsenten keskinäistä yhteyttä ja vuorovaikutusta sekä kasvamista yhteisessä kristillisessä uskossa ja palveluvastuussa. Lähtökohtana tulee olla yhteistyökirkon oman perinteen, toimintatapojen ja kirkkolainsäädännön kunnioittaminen.

3. Ystävyysseurakuntatoiminta on osa kirkkomme ulkomaansuhteita. Ystävyysseurakuntasuhteista pitää luetteloa kirkkohallituksen ulkoasiain osasto (KUO). Luetteloon kirjaamisen edellytyksenä on, että osapuolet ovat tehneet virallisen päätöksen suhteen solmimisesta ja lähettäneet sen tiedoksi kirkkohallituksen ulkoasiain osastolle.

4. Ystävyysseurakuntasuhteen solmimisesta Suomessa päättää kirkkovaltuusto tai kirkkoneuvosto ja yhteistalousseurakunnissa seurakuntaneuvosto tai yhteinen kirkkoneuvosto, mikäli kaikki yhteistaloudessa olevat seurakunnat solmivat yhteisen ystävyysuhteen.

5. Ystävyysseurakuntasuhteen voivat solmia myös rovastikunnan seurakunnat yhteisesti. Tällöin tulee kaikkien hankkeeseen osallistuvien seurakuntien tehdä asiasta samansisältöinen erillinen päätös.

6. Seurakunta nimeää ystävyysseurakuntatoiminnasta vastaavan yhdyshenkilön, jonka nimi ja yhteystiedot ilmoitetaan kirkkohallituksen ulkoasiain osastolle.

7. Seurakunnat voivat halutessaan laatia keskinäisen ystävyyssopimuksen, jossa ne määrittelevät yhteisen toimintansa periaatteet ja tavoitteet. Sopimuksen sisällöstä seurakunnat päättävät keskenään ottaen huomioon kirkkojensa ystävyysseurakuntatoiminnasta antamat yleiset ohjeet. Toiminnassa tulee huomioida myös mahdolliset muut kyseisten kirkkojen välisestä yhteistyöstä annetut suositukset.

8. Toiminnasta ja sen aiheuttamista kustannuksista vastaa kukin seurakunta itse. Kirkon Ulkomaanavun (KUA) tai kirkkomme lähetysjärjestöjen kanssa toteutettavista taloudellisista hankkeista seurakuntien tulee sopia KUA:n/ lähetysjärjestöjen kanssa erikseen.

9. Ystävyysseurakuntasuhde katsotaan päättyneeksi, mikäli jommankumman seurakunnan päättävä elin on tehnyt sitä koskevan päätöksen. Suositeltavaa on, että ystävyysseurakuntasuhteen lopettaminen tapahtuisi keskinäisellä sopimuksella. Suhteen lopettamisesta tulee lähettää ilmoitus kirkkohallituksen ulkoasiain osastolle.